

Încrede-te în Domnul!

Rev. CORNEL AVRAM

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta”
(Proverbe 3:5).

De când ne-am întâlnit cu Domnul Isus Cristos, și El a luat în control viața noastră, trăim o viață plină de încredere cu Dumnezeu. De altfel, este o poruncă a Domnului ca să ne încredem în El. Totuși frica există și uneori ne copleșește. Această frică este o mare piedică în calea biruinței. În cele mai multe cazuri frica este produsă de lipsa încrederii totale în Dumnezeu. Ghedeon nu mai putea să creadă că Domnul este de partea lor, și prin urmare era plin de frică. Răspunsul lui Ghedeon „...*dacă Domnul este cu noi, pentru ce ni s-au întâmplat toate aceste lucruri*” (Judecători 6:13), arată tocmai lipsa de încredere din inima lui. Ghedeon bătea grâul în teasc pentru că-i era frică, nu putea crede pe deplin că Domnul mai este cu ei. Curajul și îndrăzneala au venit mai târziu în urma revelației divine și a minunilor Dumnezeiești.

Câte pierderi nu am suferit noi atât pe plan spiritual cât și pe plan material din cauza fricii. De exemplu, un mare procentaj din populația acestei țări binecuvântate locuiește în apartamente închiriate pentru că le este frică să cumpere o casă. Le este frică din cauza inflației, instabilității serviciului, depresiunilor economice etc... Întotdeauna va exista ceva care să alimenteze frica oamenilor. Frica însă nu aduce biruințe, nici succes, nici slava lui Dumnezeu. Oamenii lui Dumnezeu au fost oameni ai credinței, plini de îndrăzneală și curaj. Să privim în continuare la câteva tipuri de frică prin care sîntem împiedicați în lucrarea lui Dumnezeu:

1. FRICA DE NOU

Lucrurile vechi pe care le facem în mod repetat ne dau o oarecare siguranță. Ne ajută să ne simțim stăpîni pe noi înșine, în controlul situației. Când Dumnezeu ne cheamă la ceva nou, atunci ne simțim incapabili sau nepregătiți. Privind la noi înșine și raportînd abilitățile noastre la planul lui Dumnezeu, ne va cuprinde frica. Niciodată nu vom fi suficient de capabili, pregătiți sau experimentați pentru lucrările care Dumnezeu le pregătește pentru noi. Să nu uităm totuși că atunci când Dumnezeu ne trimite în lucrare nu ne trimite prin propriile noastre abilități, ci prin puterea Duhului Sfînt. Curajul și încrederea nu vin ca urmare a potențialului nostru pămîntesc sau abilităților naturale, ci ca urmare a prezenței Duhului Sfînt în viața noastră. Dumnezeu de fapt nici nu vrea ca noi să ne bizuim pe

noi înșine în lucrarea Lui. De aceea atunci când pornim într-o lucrare nouă fie ea mică sau mare, nu vom privi la noi, la resursele noastre sau la capacitatea noastră, ci la puterea și tăria Celui ce ne trimite. Atunci inima noastră va fi plină de încredere, fără frică și bineînțeles că în final singurul care merită să fie laudat și glorificat este numai Dumnezeu.

2. FRICA DE EȘEC

Fiecare om caută succesul. Toți vrem să avem izbîndă în proiectele noastre. Dar, fiecare lucrare a lui Dumnezeu ca și de altfel orice altă lucrare chiar, presupune un anumit risc. Riscul constă în posibila pierdere sau eșec. Ei bine, în multe situații frica unui posibil eșec ne ține pe loc. „De ce să riscăm când putem ajunge departe chiar și în ritmul în care mergem?”, vom spune deseori. Cineva spunea și avea dreptate, că „e mai bine să încerci și să pierzi, decît să nu încerci niciodată nimic.” Avraam a riscat când a plecat din casa și locul cunoscut, într-o direcție necunoscută (Genesa 12:1). David a riscat atunci când a pornit împotriva uriașului Goliat (1 Samuel 17). Cei trei tineri din Babilon (Daniel 3), au considerat că e mai bine să creadă și să riște moartea în cuptor, decît să se conformeze poruncii împăratului. Pentru Dumnezeu se merită să riscăm. Când Domnul Isus este cu noi și în noi nu trebuie să ne fie frică, Dumnezeu este cel care dă biruința celor ce se încred în El.

Uneori, e adevărat, vom fi confrunțați cu eșecul. Nu întotdeauna vom avea izbîndă în tot ce vom face, dar chiar și atunci când nu vom avea succes, Dumnezeu ne va învăța ceva. Poate trebuie să ne smerim mai mult, să iubim mai mult, să ne rugăm mai mult, sau să ne jertfîm mai mult. De asemenea Dumnezeu poate să ne încerce și să ne întărească credința. Nu trebuie să tragem concluzia că Dumnezeu ne-a părăsit atunci când lucrurile nu ne merg așa cum le-am plănuț noi. Dumnezeu nu a fost mai puțin cu Iov atunci când toate lucrurile îi mergeau rău, ca și atunci când îi mergea bine. Și în eșecurile și suferințele noastre Dumnezeu rămîne cu noi, mereu acelaș.

3. FRICA DE A DĂRUI

Cînd Dumnezeu ne cheamă să dăruim, mulți dau înapoi. Oare de ce? Pentru că diavolul șoptește omului ceva ce-i produce frica: „Vezi că nu poți să dai. Dacă dăruiești acum n-o să-ți ajungă banii pentru alte lucruri importante!” Acceptăm această șoaptă străină și crezînd că n-o să ne mai ajungă banii pentru alte nevoi sau planuri de ale noastre ne trezim aduși în imposibilitatea de a dăru. Frica aceasta face mulți oameni zgîrciți. În aceste situații uităm că Dumnezeu „...ne dă toate

lucrurile din belșug ca să ne bucurăm de ele” (1 Timotei 6:18). Dacă credem cu adevărat că Dumnezeu este Cel ce ne dă toate lucrurile, de ce atunci nu putem crede că El va purta și în continuare grijă de viața noastră cu atât mai mult când ne deschidem inima să dăruim în Numele Lui. Când nădejdea și încrederea noastră va fi în Dumnezeu și nu în posesiunile noastre, atunci nu ne va fi frică să dăruim.

Frica înfrînează înaintarea Împărăției lui Dumnezeu. Pe noi Dumnezeu ne-a chemat să fim lucrători împreună cu El (1 Corinteni 3:9), plini de încredere în Cel care ne-a chemat, ne-a ales, ne-a mîntuit și ne-a trimis ca să aducem multă roadă. Conclud cu cuvintele Apostolului Pavel care spune: *„Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava, adică, Tată”.* Să ne încredem în Tatăl Ceresc.

